

DANIEL PELIKÁN

VETŘELCI V NAŠICH HLAVÁCH

VETŘELCI
V NAŠICH
HLAVÁCH

DANIEL PELIKÁN

1. RANNÍ VÝPLACH

Dobré ráno!

No dobré! Nechceš mi nechat chvíličku na probuzení?

Kolik bys potřeboval?

Hodinu. Alespoň jednou, prosím!

Dobrý fór! Co takhle deset minut? To je fér, ne?

Prosím!

Jsem rád, že se vždy tak krásně domluvíme. Ani nevím, jak to dělám, ale skoro pokaždé mě stejně poslechneš. Proto Tě tak miluji, Petře. A rozhodně se nikam nechystám odejít. Je mi v Tobě krásně!

...

Cítíš to? Cítíš ten zápach z Tvých úst? Víš, co to je? To jsou ošklivé, smradlavé, nechutné BAKTERIE, které se každou vteřinu množí ve Tvé puse! A pokud si teď hned nepůjdeš vyčistit zuby, dáváš jim příležitost ovládnout a zahubit Tvé tělo!

Dobře, už jdu. Nemusíš hned z toho dělat takový problém, ne? Copak si je nečistím?

Čistíš, ale málo! Dnes si je vyčistíš alespoň pětkrát za sebou, ano? Musíme si být jisti, že tam nezůstane jediná bakterie!

Vždyť to je blbost! Neznám nikoho, kdo by si tolikrát čistil zuby.

Ale já nepřestanu, dokud to neuděláš! Je mi úplně jedno, co si myslíš! Já Tě chráním! Dělán to pro Tvé dobro!

Poprvé, podruhé, potřetí, počtvrté, popáté. Stačí? Je to takhle správně? Vyčistil jsem si je dostatečně?

Ano, takhle to zatím stačí. Jsi úžasný!

Tohle mi nedělej.

Ale já Tě mám opravdu rád. Jsi úžasný!

Nech toho! Oba víme, že to je jen na chvíli. Jdu si připravit snídani. Byl bych moc rád, kdyby ses teď více zaměřoval na to, jak jsem údajně úžasný a méně na to, jak je něco špatně, ano?

Ještě jednou!

Co?

Ještě jednou si je vyčisti!

Proč?

Ty to necítíš? Vždyť jsi tam nechal hromadu bakterií, které se zase začaly množit! Úplně je cítím na Tvých zubech, na Tvém jazyku, na Tvých dásních! Rozlézají se, množí se, chtějí Tě zahubit! Čištění je málo! Musíme je vypálit! Musíme je zničit, Petře! Potřebuješ alkohol, abys je zabil!

Kde mám sakra teď vzít alkohol? Vždyť víš, že nepiju! Nebo si to nepamatuješ, jak jsem měl před rokem skleničku vína a ty jsi mě s tím týden terorizoval?

*Musíme najít něco, v čem je etanol! Čím víc, tím líp! Už to mám!
Čistič oken!*

Děláš si teď ze mě srandu, že jo?

*Nechápu..., proč bych si dělal srandu? Musíme zničit ty bakterie!
Ty to necítíš, jak se Tě snaží zabít? Dělej něco! Rychle!*

**JÁ SI NEBUDU VYPLACHOVAT PUSU ČISTIČEM NA
OKNA!**

*Dobře, tak ne ten čistič. Mám lepší nápad. Parfém! Na stole Ti leží
parfém! Vypláchni si pusy parfémem! Nemusíš to pít. Zničme ty
bakterie, než se Ti dostanou do žaludku, ano?*

Prosím, tohle mi nedělej! Prosím!

*Vždyť víš, že to všechno dělám pro Tvé dobro, Petře! Já Tě
chráním! Já jsem tu pro Tebe, aby se Ti nic nestalo! Já Tě miluji!*

Prosím!

*Ano, to je ono! Teď musíš opatrně odstranit ten uzávěr parfému!
Výborně! Ty jsi šikovný! Teď si dej trochu do pusy, vykloktej a
vyplivni! Skvěle! Prosím, nebreč u toho! Vždyť to je radostný
okamžik! Zničil jsi skoro všechny bakterie ve Tvé puse! Jsem na
Tebe hrdý!*

Spokojenej? Nechceš mě už třeba nechat na pokoji? Nechceš
mi dát alespoň malou pauzu?

*Přestaň prosím brečet! Nechtěl jsem Ti ublížit. Nevěděl jsem, že to
je pro Tebe takhle obtížné. Moc mě to mrzí, Petře. Mohu Ti nějak
zvednout náladu?*

Nevím. Co třeba chvíli mlčet?

Vždyt' víš, že to nedokážu. Moc Ti děkuji za ten výplach. Asi to nechápeš, ale jsem rád, že jsi mě poslechl. Důležité je, že mě posloucháš. Nemusíš tomu věřit. JÁ se o Tebe postarám! JÁ nedopustím, aby Ti cokoliv ublížilo!

2. DOKONALÉ VOLSKÉ OKO

Volské oko. Bude to dokonalé volské oko! Bílek jako krásný kruh a žloutek PŘESNĚ uprostřed!

Můžeš mi prosím zopakovat, proč tohle dělám?

Protože mi tím uděláš radost. A já Ti na oplátku vypustím do mozku pár šťastných pocitů.

Jo, už si vzpomínám. Vydírání!

Nech toho! Každý máme své potřeby a musíme se vzájemně respektovat. Když to zvládneš, udělám Ti v hlavě na chvilku dobře. Budeš se cítit jako na obláčku, ano?

Dobrá!

První pokus je vždy zkušební. Nevadí, že není dokonalý. Stejně se vyhodí.

Vždyť to vypadá docela dobře, ne?

Ale notak! Takhle nízké nároky nemáš snad ani Ty, ne?

Fajn! Takže to mám vyhodit?

Ano.

Mám ještě pět vajec, takže jestli nebudeš spokojený, tak to šesté stejně sním!

Tak to by ses měl začít snažit, Petře!

A tobě jako nevadí, že takhle plýtvám jídlem?

Ani ne. Pro mě je teď mnohem důležitější, aby to volské oko bylo symetrické.

Nedokážeš si představit, jak těžké je udělat symetrické volské oko.

Já Ti věřím. Ty to zvládneš! Nezapomeň na sladkou odměnu, která Tě čeká, pokud to dokážeš.

Ani nevím, jestli o ni stojím. Nemám chuť k jídlu. Mám rozleptanou pusku od parfému a ta chuť se nedá ničím přebít. Pár příjemných pocitů na tom opravdu nic nezmění.

Budu se snažit, aby to bylo silné.

Tohle je docela hezké volské oko, nemyslíš? Počkej ještě chvílku! Hotovo! Co na něj říkáš?

Tři z pěti. Máš na víc!

Jak to? Vždyť to je krásně kulaté a žloutek hezky uprostřed!

To sice ano, ale je to velmi nerovnoměrně propečené. Z jedné strany trochu připálené a z druhé lehce syrové. Vyhodit!

Fajn!

Do třetice všeho dobrého. Snaž se trochu, Petře!

Mě jen udivuje, že tě vůbec nezajímá to vyhozené jídlo. Před měsícem jsem nemohl vyhodit ani obal od věci, kterou jsem v životě nepoužil. Třetí pokus dokončen, co na něj říkáš? Lepší už to dnes nebude.

No vidíš! To je krásné. Takhle to má vypadat! Ty příjemné pocity si zasloužíš!

Děkuji. Tohle jsem teď potřeboval.

Tak šup! Vezmi si housku a nalij si k tomu zředěný pomerančový džus! Ať Ti to nevystydne!

Oba víme, že mi to vystydne.

Když použiješ odměrku, zvládneš to na první pokus.

Já tě nemít...

No vidíš, jedna ku jedné na první pokus. Dobrou chuť!

Chutná to všechno jako parfém, ale děkuji.

S tím parfémem jsem to dnes asi trochu přehnal, co?

Trochu?

Promiň, dnes se cítím nějak divně.

Co se děje? Tohle neznám. Ty máš se mnou soucit? Ty reflektuješ své jednání?

Nech toho! Moc dobře víš, že Tě chráním! Nebo nevíš. To je jedno. Miluji Tě a nechci, aby se Ti něco stalo!

Uvědomuješ si, že mi ten výplach mohl ublížit více než samotné bakterie?

Nemyslím si.

Tak proč jsi řekl, že jsi to přehnal?

*Protože jsi brečel. Neraď vidím, když brečíš. Nechci Ti ubližovat.
Chci Tě chránit.*

Jsi zlý! Ubližuješ mi! Mučíš mě! Každý den a každou noc!

Omlouvám se.

Neomlouvěj se! Stejně se nezměníš! Proč se vůbec o tomhle bavíme? Je to pořád dokola!

Už zase brečíš.

Ano, brečím, protože tě nesnáším!